

Het straatbeeld is te masculien

Foto: basfotografie.com

De manier waarop de openbare ruimte is georganiseerd draagt ongetwijfeld bij tot het doorgeven van bestaande rolpatronen aan de volgende generatie. Ruimte en sociale verhoudingen zijn geen onafhankelijke grootheden –ze beïnvloeden elkaar wederzijds. “Het is belangrijk dat vrouwen hun verantwoordelijkheid nemen als architecten en stedenbouwkundigen. Door daadwerkelijk mee te denken en te bouwen aan de openbare ruimte kunnen we hopen dat die ruimte beter op maat gesneden is voor vrouwen” (Prof. Dr. Ir. Hilde Heynen, RoSa, uitgelezen, jg. 13, nr1, 2007).

Het was toch wel even schrikken, niet gedacht dat het anno 2013 nog zo erg was. Volgens het architectenregister is driekwart van de stedenbouwkundigen en architecten man! (Architecten register, jaarverslag 2013).

De openbare ruimte zou biseksueel moeten zijn maar is dat niet. Man en vrouw, jong en oud, zouden zich in het stedelijk weefsel moeten herkennen. Begrijpelijk dus dat we op basis van genoemde man/vrouw verhouding daar weinig van terug zien. Dat het straatbeeld masculien is, is goed zichtbaar bij een andere 'ver-

geten' groep: de jongeren (Malone, 1999 en White, 2001). In het gemeentelijk beleid en bij stedenbouwkundigen en ontwerpers worden jongeren niet als een aparte groep gezien. Laat staan dat gemeenten rekening houden met het feit dat jongens en meisjes andere wensen en een andersoortige beleving hebben van de openbare ruimte.

Sport centraal

De aandacht van bestuurders, politici en beleidsmakers gaat vooral uit naar jongensactiviteiten in de openbare ruimte. Bij de inrichting van jongeren (sport)ontmoetingsplekken staan de sportactiviteiten van jongens centraal (trapveldjes, voetbalkooien, skatevoorzieningen enz.). Terwijl meiden vaak zijn 'veroordeeld' tot toekijken, loungen e.d. En waar de overheid zich lijkt terug te trekken uit het publieke domein vullen particuliere initiatieven als de Cruyff- en Krajicek Foundation het in maar ja, opnieuw voor jongens. Op basis van heel recent onderzoek blijkt dat de aanwezigheid van vrouwen en meiden in de openbare ruimte de belangrijkste graadmeter is voor de kwaliteit van die ruimte (Project for

De inrichting van de openbare ruimte is te veel op jongens gericht.

Public Spaces, New York, 2010). En dichter bij huis vergeleken Voogd en Engbersen (2005) meisjes met otters. De otter wordt gezien als de ultieme indicator voor kwalitatief goed rivierwater en zo zijn meisjes de ultieme indicator voor een kwalitatief goede openbare ruimte. Ze spelen en sporten pas buiten als een ruimte veilig en uitnodigend is.

Vrijwel alle relevante onderzoeken concluderen dat jongens meer gebruik maken van de openbare ruimte dan meisjes (o.a. Karsten e.a., 2003). Pikant is evenwel dat de verhouding jongens/meisjes sterk doet denken aan de man/vrouw verhouding van stedenbouwkundigen en architecten....

GoedeSpeelprojecten richt zich bij ontwerp en realisatie van speelplekken nadrukkelijk op meisjes.

**Goede Speelprojecten
Tilburg
T: 013-4551605
www.speelprojecten.nl**